

Јавност је узбуркала вест да су Руси одлучили да нам поклоне (платићемо ремонт) половне авионе МиГ-29, тенкове и оклопна возила. Аналитичари се утркују да у позитивном или негативном смислу опишу летне могућности, брзину, снагу радара или маневарске способности нових авиона. Од једног „целомудреног“ аналитичара сазнали смо и да нам нису дали „ништа специјално“, а од „браће“ Хрвата да су у питању „канте“. Када су тенкови у питању од ових вајних стручњака сазнали смо да имају „реактивни оклоп“ и којекакве друге техничке карактеристике, као и да их сада имамо више од Француске! Закључак је, ваљда, да би требало да и ове што имамо поклонимо Американцима да их претопе у Смедереву.

У тој смеши вредносних оцена и тактичко-техничких перформанси, (уз пар, није ми јасно зашто, стидљивих изузетака) сви пропуштају да нагласе шта је овде суштина и која је сврха и изнад свега значење овог поклона. Бављење борбеним могућностима све ове војне технике је залудан посао. 6 борбених авиона би у озбиљном рату потрајало, можда, недељу дана. 30 тенкова једва мало дуже. Суштина и сврха ове набавке је темељна промена геополитичке оријентације земље. Прихватањем ове руске понуде започели смо поступак преласка из сфере западне политичке, економске и стратешке орбите у источну. У поређењу са овом тектонском политичком променом плафон лета и борбени радијус мигова је неважан. Наравно да не треба подлећи еуфорији. Ово није стање него процес који је далеко од свог заокруживања.

У Русе, и у своје кљусе

Пише: Бранислав Ристивојевић
уторак, 03 јануар 2017 11:24

